

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.941 van 2 oktober 2013
in de zaak A. 208.778/X-15.409.**

In zake : de NV SCHELFHOUT
 Rechtsgeding hervat door :
 de BVBA BOUWMATERIALEN SCHELFHOUT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Erika Rentmeesters en Wim De Cuyper
 kantoor houdend te 9100 SINT-NIKLAAS
 Vijfstraten 57
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :

 de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 10 mei 2013, strekt tot de cassatie van “het arrest nr. A/2013/0143 van 09/04/2013 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen houdende het ongegrond verklaren van het beroep, ingesteld door NV SCHELFHOUT, strekkende tot de vernietiging van het besluit van de Deputatie 31 mei 2012 (R02/33/12/B. I - 159) waarbij het beroep, ingesteld door NV SCHELFHOUT tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 13 februari 2012 houdende het weigeren van de stedenbouwkundige vergunning strekkende tot het regulariseren van 2 boogloodsen, een luifel aan de toonzaal en een deel van de taluds wordt verworpen met betrekking tot percelen gelegen aan de Siesegemlaan 82 te 9300 AALST, op de percelen, kadastraal bekend 2^e afdeling, sectie C, nrs. 1262/f, 1262/h, 1265/f en 1305/b”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 24 mei 2013.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De BVBA BOUWMATERIALEN SCHELFHOUT heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend, dat tevens een verzoek tot gedinghervatting bevat.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 september 2013.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram De Smet, die loco advocaten Erika Rentmeesters en Wim De Cuyper verschijnt voor de verzoekende partij, en juriste Kaat Van Keymeylen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van de NV SCHELFHOUT tot vernietiging van het besluit van de verwerende partij van 31 mei 2012 ongegrond en legt de kosten van het beroep ten laste van eerstgenoemde.

4. Met het voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden besluit verklaart de verwerende partij het administratief beroep van de NV SCHELFHOUT tegen het besluit van 13 februari 2012 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst ongegrond en weigert zij een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor het verlengen van een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren van twee boogloodsen, een luifel aan een toonzaal en een deel van aangelegde taluds.

IV. Onderzoek van het enig cassatiemiddel

Uiteenzetting van het middel

5. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 149 van de Grondwet en artikel 4.3.1, § 1, eerste lid, 1°, a) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO).

Zij betoogt dat de RvVb “in het bestreden arrest geen rekening houdt met alle verweerelementen die door verzoekende partij aangehaald werden” en “overweegt dat de activiteiten van verzoekende partij strijdig zijn met de bestemmingsvoorschriften [t]erwijl uit alle elementen van het dossier (die door de Raad onvoldoende in rekening gebracht werden) blijkt dat de aanvraag verenigbaar is met de voorschriften van het RUP en de beslissing tot weigering van de vergunning bijgevolg vernietigd had moeten worden. [...] In het bestreden arrest komt de bodemrechter tot de zeer summier gemotiveerde conclusie dat de Deputatie de stedenbouwkundige vergunning terecht geweigerd heeft wegens de onverenigbaarheid van de aanvraag met de voorschriften van het GRUP Afbakening Regionaalstedelijk Gebied Aalst. [...] Met de niet-betwiste

vaststelling dat de inrichting van verzoekende partij hoofdzakelijk vergund is (maar ten tijde van het gewestplan zonevreemd was) en dat in 1983 een ruimte vergund werd als stapelruimte met toonzaal voor bouwmaterialen, houdt de Raad voor Vergunningsbetwistingen in haar verdere beoordeling echter geen rekening meer. Dit is nochtans van belang. Hieruit blijkt dat in het verleden immers een deel handelsfunctie vergund werd én bijgevolg behouden kan worden, zelfs wanneer dit strijdig is met de nieuwe voorschriften van een GRUP. Dit GRUP kan immers geen afbreuk doen aan de rechten die voortvloeien uit een bestaande vergunde functie. Daarnaast negeert de Raad de argumentatie die verzoekende partij gaf inzake het onderscheid dat gemaakt moet worden tussen hoofd- en nevenactiviteiten. [...] In eerste instantie maakt de Raad een foutieve beoordeling van de aanvraag door de volledige activiteit te beschouwen als handel in plaats van logistiek. Verzoekende partij beseft dat de grens tussen beide vaak dun is waardoor het onderscheid niet altijd eenvoudig te maken is. De Raad voor Vergunningsbetwistingen negeert hier evenwel de omschrijving van de activiteiten die verzoekster in haar procedurestukken gegeven heeft : de vestiging van NV SCHELFHOUT op de Siezegemkouter betreft de site waarop ruwbouwmaterialen worden opgeslagen en gedistribueerd, maar ook industrieel worden verwerkt en afgewerkt. [...] Dit alles brengt met zich mee dat de aanvraag niet strijdig is met de voorschriften van het GRUP. Ten eerste sluit het GRUP zelf een bepaalde vorm van handelsactiviteiten niet uit : de inrichting van een toonzaal wordt immers -binnen bepaalde voorwaarden- toegelaten. Waar producten in een toonzaal tentoongesteld kunnen worden, heeft dit per definitie tot doel dat deze producten ook verkocht (verhandeld) kunnen worden. Ten tweede negeert de RvVb het feit dat de voorschriften zelf enkel vermelden wat de HOOFDactiviteit moet zijn, maar niets zeggen over wat als NEVENactiviteit toegelaten is, zodat er voor deze nevenactiviteiten geen beperking geldt. Tot slot gaat de Raad evenmin in op het argument inzake de schending van de motiveringsplicht doordat de Deputatie in het dossier inzake de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning en inzake de aanvraag tot milieuvergunning volstrekt tegenstrijdige standpunten inneemt zonder hiervoor enige argumentatie te geven. [...] Het wordt niet betwist dat de Deputatie niet gebonden is door haar eerdere beslissingen en bij de beslissing over een aanvraag tot

stedenbouwkundige vergunning respectievelijk tot milieuvergunning telkens een nieuwe, afzonderlijke beoordeling moet maken. Het motiveringsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel vereisen evenwel dat de Deputatie, wanneer zij afwijkt van een eerder standpunt, behoorlijk motiveert waarom dit gebeurt, zeker wanneer de verzoekende partij hierover opmerkingen formuleerde in haar beroepschrift. In casu kan niet betwist worden dat elke motivering ontbreekt, hetgeen de Raad voor Vergunningsbetwistingen had moeten vaststellen”.

Beoordeling

6. Naar luid van artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State treedt de afdeling bestuursrechtspraak in het geval van een cassatieberoep niet in de beoordeling van de zaak zelf. Bijgevolg komt het de Raad van State als administratieve cassatierechter niet toe de beoordeling van de feiten over te doen.

In zover het middel noopt tot het overdoen van de beoordeling van de feiten, wordt het verworpen.

7. De bij artikel 149 van de Grondwet opgelegde verplichting aan de rechter om zijn rechterlijke uitspraak te motiveren heeft het karakter van een vormvereiste met beperkte draagwijdte. Een uitspraak is gemotiveerd wanneer de rechter duidelijk en ondubbelzinnig de redengeving uiteenzet -al ware die redengeving verkeerd of onwettig- die hem ertoe brengt de beslissing te nemen. Bij de beoordeling of artikel 149 van de Grondwet is nageleefd is bijgevolg niet de vraag aan de orde of in de beslissing een verkeerde beoordeling van de feitelijke gegevens is uitgedrukt. Het gaat er daarbij dan ook niet om of de motivering omstandig of juist is; alleen een gemis aan motivering -of daarmee gelijkgestelde gevallen, zoals tegenstrijdigheid in de motieven- maakt een schending uit van artikel 149 van de Grondwet.

8. De RvVb overweegt ter zake wat volgt:

- de verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een regularisatievergunning voor twee boogloodsen, een luifel aan een toonzaal en

een deel van de op het terrein aangelegde taluds verleend op 27 mei 2010 “waarbij de geldigheidsduur werd beperkt tot deze van de verleende milieuvergunning en in elk geval eindigde op 1 juli 2012”;

- “[i]n de bestreden beslissing wordt de aanvraag tot verlenging van deze regularisatievergunning geweigerd om reden dat (1) de activiteiten van de verzoekende partij moeten beschouwd worden als handel in bouwmaterialen die zich richt op zowel professionelen, als particulieren, (2) er geen sprake is van enig productie- of verwerkingsproces en (3) het gevraagde in functie staat van een handel in bouwmaterialen, wat niet ressorteert in een van de toegelaten functies bepaald in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening Regionaalstedelijk Gebied Aalst’”;

- “[d]e argumentatie van de verzoekende partij is kort samengevat (1) dat zij sinds jaar en dag ter plaatse een handel voert in bouwmaterialen, waarbij deze bouwmaterialen worden ‘opgeslagen’ (2) dat het hoofdgebouw als ‘stapelruimte met toonzaal voor bouwmaterialen’ is vergund (3) dat de inrichting van de verzoekende partij hoofdzakelijk vergund is (4) dat de constructies die het voorwerp uitmaken van de aanvraag, in overeenstemming zijn met de bestemmingsvoorschriften van het gewestelijk [...] ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening Regionaalstedelijk Gebied Aalst’ aangezien ‘de hoofdactiviteiten betrekking hebben op op- en overslag, voorraadbeheer, groupage en fysieke distributie’”;

- uit artikel 4.3.1, § 1, eerste lid, 1° VCRO “volgt dat een vergunning moet worden geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften”;

- “[d]e inrichting van de verzoekende partij is gelegen in het deelgebied 4.1 ‘Gemengd regionaal bedrijventerrein Siezegemkouter’ van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening Regionaalstedelijk gebied Aalst’; “het deelgebied 4.1 [is] onder meer bestemd [...] voor bedrijven van regionaal belang met als hoofdactiviteit: (1) productie en verwerking van goederen, waarbij een kantoorruimte en beperkte toonzaal is toegelaten, maar een kleinhandelsfunctie niet is toegelaten; (2) onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten; (3) afvalverwerking, recyclage inbegrepen; (4) op- en overslag, voorraadbeheer,

groupage en fysieke distributie; [...] kleinhandel, autonome kantoren en agrarische productie [zijn] niet [...] toegelaten”;

- “[d]e verzoekende partij gaat er in haar middel ten onrechte van uit dat het verhandelen van bouwmaterialen ‘voor meer dan 70 %’ aan ‘professionelen’ bestaanbaar is met de bestemmingsvoorschriften van deelgebied 4.1. Dergelijke activiteit is immers een handelsactiviteit en geen logistieke activiteit van ‘op- en overslag, voorraadbeheer, groupage en fysieke distributie’. Bovendien blijkt [...] dat kleinhandel niet is toegelaten. Dit blijkt niet enkel uit het hierboven aangehaalde artikel 4.1.1, maar tevens uit de toelichtingsnota waarin wordt gesteld dat ‘voor het goed functioneren’ van een ‘bedrijf met een productieactiviteit’ een kantoorruimte en beperkte toonzaal is toegelaten, maar geen kleinhandelsfunctie. Er kan niet aangenomen worden dat voor de andere toegelaten hoofdactiviteiten wel een kleinhandelsfunctie zou zijn toegelaten. Artikel 4.1.1 laat dergelijke interpretatie niet toe. In de bestreden beslissing wordt derhalve terecht besloten dat het gevraagde ‘in functie (staat) van een handel in bouwmaterialen, wat niet ressorteert in een van de toegelaten functies’. De verwijzing door de verzoekende partij naar een beslissing aangaande een milieuvergunningaanvraag doet niet anders besluiten”.

9. Aldus heeft de RvVb duidelijk en ondubbelzinnig geantwoord op de door de verzoekende partij in haar enig middel aangevoerde onregelmatigheid.

De bodemrechter is niet gehouden te antwoorden op alle argumenten die de verzoekende partij ter staving van haar middel heeft aangevoerd, maar die geen afzonderlijk middel uitmaken.

De grief dat de motivering van de bodemrechter “foutief” zou zijn noch de betwisting van de conclusie van de RvVb door de verzoekende partij houden verband met de motiveringsplicht bedoeld in artikel 149 van de Grondwet.

Conclusie is derhalve dat het bestreden arrest met redenen is omkleed en dat de bodemrechter voldaan heeft aan het vormvereiste, bedoeld bij artikel 149 van de Grondwet.

Een schending van artikel 4.3.1, § 1, eerste lid, 1°, a) VCRO wordt niet aangetoond.

10. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het cassatieberoep.

2. De gedinghervattende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee oktober 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust